

Latv. PSR Valsts Bibliotēka
Inv. 58-14.885

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 77 (1966)

Trešdien, 1957. g. 3. jūlijā

13. gads

Pakaišu kūdras gatavošanas uzdevums jāizpilda katrā kolchozā

Vairākos rajona kolchozos vēl arvien ievie zemas ražas. Te galvenais iemesls ir tas, ka tirumi nesāņem vajadzīgo organisko mēslojuma daudzumu un, galvenokārt, kūstmēslus. Tāpēc mūsu rajona lauku darbaļaudis, stājoties sacensībā ar Ventspils rajonu, apņemas šogad veikt daudz lielāku uzmanību pakaišu kūdras gatavošanai.

Iniciatori pakaišu kūdras gatavošanā mūsu rajonā ir kolchoza „Uzvaras karogs” laudis. Iepriekšējo gadu pieredze kolchozā nepārprotami pierādījusi, ka pašlaik, kad salmi pakaišiem mums vēl nepietiek, vienīgais plaši pieejamais un ļoti izdevīgais kūstmēslu pavairošanas līdzeklis ir pakaišu kūdra. Izlietojot pakaišiem vienu tonnu labas kūdras kolchozā iegūst ap desmit tonnām augstvērtīgu organiskā mēslojuma.

Vairāki mūsu rajona kolchozi, pildot uzņemtās saistības un partijas rajona komitejas plenuma lēmumu, jau no pavasara gatavo pakaišu kūdras. Piemēru rāda Raiņa vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Savickis), kas sagatavojis 2500 tonnu pakaišu kūdras. Jūnija mēneša otrajā pusē vien kolchozā sagatavots 1700 tonnas kūdras. No Raiņa vārdā nosauktā kolchoza maz atpaliek la „Uzvaras karogs” laudis.

Nesen Latvijas KP rajona komitejas birojs izskatīja jautājumu par pakaišu kūdras gatavošanu rajona kolchozos. Lēmumā konstatēts, ka daļa kolchozu, kaut gan ļoti trūkst organisko mēslu, vēl arvien nerūpējas par kūdras gatavošanu. Patiešām, līdz 1. jūlijam pat nevienu kubikmetru nebija sagatavojuši kolchozi „Brīvais ceļš”, „Traktorists”, „Spars”, „Proletarietis” un „Jaunā gvarde”. Tas liecina tikai to, ka šo kolchozu priekšsēdētājiem, valdēm, lauksaimniecības specialistiem nerūp rajona saistību izpilde: viņi laikā, kad citos kolchozos sagatavots tūkstošiem kubikmetru pakaišu kūdras, par šo darbu vēl tikai spriedelē. Bet vai tad tagad, kad ir pats izdevīgākais laiks kūdras gatavošanai vairs ir vietas tukšām runām? Nē, tagad steidzīgi jārok pakaišu kūdra, jo citādi nebūs garantijas, ka kūdra pietiekami izžūs.

Aplami ir tādi uzskati, ka, lūk, sienu laikā neesot iespējams nevienu kolchoznieku norīkot darbā kūdras purvā. Katrā kolchozā arī tagad var un vajag norīkot dažus cilvēkus kūdras gatavošanā. Ar panākumiem šo darbu var veikt gados vecāki kolchoznieki un vecāko klašu skolnieki.

Sausā pakaišu kūdra, ja nav šķūņu, jau tūlīt no purviem jāizved. Šeit kolchoziem talkā jāiet MTS un šefiem.

Pareizi dara Kuldīgas MTS vadība, kas jau tagad domājusi par pakaišu kūdras sasmalcināšanas mehānizāciju. Šim uzdevumam paredz izmantot vecās kuļmašīnas, skābbarības griezumus.

Ir skaidrs viens, ja nebūs pietiekamu kūdras pakaišu, trūkst mēslojuma, nebūs cerētā ražu pieauguma. Tāpēc pakaišu kūdra paredzētā daudzumā jāgatavojas ikvienā kolchozā.

Pirmajās vietās lopbarības ievākšanā

uz 30. jūniju izvīzējušies kolchozi:

„Latvijas strēlnieks” (priekšsēdētājs b. Rozītis, partijas rajona komitejas instruktors b. Vēberis).

„Kopdarbība” (priekšsēdētājs b. Šuba, partijas pirmorganizācijas sekretare b. Fišere).

Raiņa vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Savickis, partijas rajona komitejas instruktors b. Mileiko).

Atpaliek kolchozi

„Spars” (priekšsēdētājs b. Dundurs, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Štrauss).

„Brīvais ceļš” (priekšsēdētājs b. Skudra).

„Leņina ceļš” (priekšsēdētājs b. Bechmanis, partijas pirmorganizācijas sekretars b. Rozentals).

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 1. jūlijam Ventspils un Kuldīgas rajona kolchozi lopbarības sagādē guvuši šādus rezultātus:

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauts: sētie zālāji (proc.)	32	53,7
plavas (proc.)	14,7	14,8
Sagatavota skābbarība (proc.)	1	0,02

Plavas nopļautas

Kolchoza „Komunars” laudis lopbarības sagādē uzsāka vienā no pirmajiem rajonā. Ik dienas nodarbinot 5 plaujmašīnas, viņi pirmie pabeiguši dabīgo plavu plauju. Tas ir plāvēju Kriša Strautmaņa, Toma Kārklīša, Elmara Trofimova un citu centīgā darba

rezultāts. Tagad kolchoznieki turpina sēto zālāju plauju. 50 ha zālāju jau nopļauti.

Čakli ir arī lopbarības žāvētāji un ievēdēji — siens ievests šķūņos no vairāk nekā 50 hektariem.

K. Lapsa

Pirmā brigade priekšgalā

Kolchoza „Boļševiks” plavas un sēto zālāju laukos ik dienas nodarbinā 6 plaujmašīnas, bet lopbarību ievēd gan ar pajūgiem, gan automašīnām.

Pirmajā vietā lopbarības sagādē izvīzējušies pirmā brigādē (brigadieris b. Junkers),

kur nopļauts 80 ha zālāju. Šeit centīgi strādā plāvēji bb. Kārklīšs, Puķītis un Fišmeisters. Otrās brigades laudis steidz izžāvētās lopbarības ievākšanu, izmantojot divas automašīnas. Kolchozā ievākta lopbarība no vairāk nekā 60 hektariem.

A. Zieds

VISIEM STRĀDĀJOT, DARBS SOKAS

„Mūsu uzdevums — tuvākajos gados panākt Amerikas Savienotās Valstis piena un gaļas ražošanā uz vienu iedzīvotāju” — aicina lozungs lauksaimniecības arteļa „Kopdarbība” sarkanajā stūrī. Un šis uzdevuma sekmīgai izpildei kolchoza laudis pamatus liek jau šodien — rupjās lopbarības ievākšanas laikā.

... Pirmā jūlija rīts ataut saulains.

— Būs labs sienu laiks, — nopriecājas neviens vien kolchoznieks. Tāpat jūsmoja arī komjaunieši un jaunieši, kuri nestrādā tieši ražošanā. Uz komjauniešu ierosinājuma šajās dienās bija organizēta sienu novākšanas tērka. Pirmajā brigādē tā pamazāk darba spēka, tādēļ nolēma iet palīgā. Un, lūk, pie kolchoza kantora nepārasta rosme: rēķinveidē vēl jāmeklē dakša vai grābeklis, kādai citai talcinieci

puikas dakšu tišām noslēpuši un priecājas, ka šī nevar atrast. Tomēr tas neaizkavē noteiktajā laikā sakārtoties un doties uz pirmo brigādi. Talcinieku vidū ir arī partijas pirmorganizācijas sekretare b. Fišere, agronome b. Grīnvalde, palīgi no skolas un citi. Visi viņi prot labi strādāt arī ar grābekli vai dakšu rokās. Kad vakarā brigadieris apskatīja laukus, talcinieki bija paveikuši daudz.

Kolchozā „Kopdarbība” nav diez kāda darbas spēka pārpilnība, taču jānovāc diezgan ievērojama platība: sētie ilggadīgie zālāji aizņem 110 ha, bet dabīgās plavas 120 ha. Tādēļ lopbarības novākšanā piedalās visi. Gados vecā kolchoznieka b. Lodiņa ģimēne redzama Goda plāksnē un tas ir pelnīti: katru dienu sirmo laukkopi var sastapt zālāju laukos ar izkapti rokās.

Čakli palīgi ir arī

skolnieki Latkovskis, Zelģis, Gulbe, Anspoka, Veisberga un vairāki citi. Sevišķi viņiem patīk strādāt ar zirga vilkmes grābekli. Diendienā sienu novākšanā piedalās 13—15 skolēnu.

— Papuves apart pašpēsīm, bet sienu plauja negaida, — spriež traktoristi. Arī viņi palīdz kolchozniekiem. Piemēram, pirmajā jūlijā vien sienu šķūņos veda četri traktoristi un piekabinātāji.

Pie kantora novietotais brigažu socialistiskās sacensības rādītājs liecina, ka pašreiz sienu novākšana vislabāk sokas otrās kompleksās brigades laudim. Šajā brigādē daždien strādā pat pašas zāles plaujmašīnas. Vairākas plaujmašīnas nodarbinātas arī pirmajā brigādē. Ar plaujmašīnām strādā šī darba pieredzes bagāti kolchoznieki Jurkevics, Megnis, An-

dersons, Mazais un citi. Viņi dienā nopļauj ap 4 ha zālāju katrs.

Kolchozā „Kopdarbība” visi nopļautie zālāji saguboti vai sazārdoti. To izdara tiklīdz zāle kaut cik apvītusi.

— Nopļaut vien nav nekāda māksla, — saka kolchoznieki, — to mēs varam veikt dažās dienās. Nopļautā zāle laikā jāizžāvē un jāievēd šķūņos.

Un kolchoznieki reizē steidz arī šo darbu. Tā strādājot, panākumi neizpaliek: sētie zālāji jau nopļauti turpat 100 ha platībā, bet dabīgās plavas — 60 ha. No vairāk nekā 50 ha siens ievākts šķūņos.

Kolchozā ir daudz čaklu sienu vācēju. Ne viena vien vārds pieminēts pat pēdējās sienas atīvē, bet Ligo vakarā dziesmās skandināts. Nav šaubu, ka kopējiem spēkiem lopbarības ievākšanu godam veiks.

R. Lidumnieks

PAR GODU OKTOBRA 40. GADADIENAI

GADA PLĀNU LĪDZ 7. NOVEMBRIM

No agra rīta līdz vēlam vakaram nenorimst darbs 12. ceļu ekspluatācijas iecirkņa saliekamo dzelzbetona konstrukciju rūpnīcā.

Rūpnīcā ir atjaunotas un pagarinātas tvaicējamās kameras. Tagad tajās var izžaudēt konstrukcijas līdz 13 m garumā. Ir uzstādītas jaunas ierīces, kā stieple griezējs, stieple liecējs. Tuvākajās dienās darba ierindā stāties vēl viens betona maisītājs. Pašreiz katla telpas ir primitīvas, bet šā gada trešajā ceturksnī paredzēts ekspluatācijā nodot modernu katlu māju. Tajā ierīkos arī strādniekiem dušu telpas. Jaunā estakāde, kuras izbūve tuvojas nobeigumam, ievērojami atvieglos smago konstrukciju iekraušanu automašīnās.

Produkcijas izlaide, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, ir dubultojusies. Tagad ar dzelzbetona pāļiem, tiltu sijām un dažādu izmēru caurtekām rūpnīca apgādā ceļu būves daudzos republikas rajonos.

Betonētāji Jānis Valnis, Mārtiņš Feldmanis, Arturs Bērziņš, stiegrotāji J. Knipše, E. Pārslas dienas uzdevumu izpilda par 200 proc. Rūpnīcas kolektīvs puse gada plānu izpildīja līdz 20. jūnijam.

Socialistiskajā sacensībā par Oktobra revolūcijas 40. gadadienas cienīgu sagai-



dišanu, rūpnīcas kolektīvs gada plānu apņēmis izpildīt līdz 7. novembrim.

A. Pētersons

Lobīšanas cechā

Tikko kā sākusies pirmā maiņa finieru fabrikā „Vulkans”. Jaunas darba dienas rosme valda arī lobīšanas cechā. Speciālas strādnieku rokas paceļ klučus un viegli iecentrē tos lobmašīnās. Ar parastām kustībām vadītājs nospiež gan vienu vai otru pogu uz vadības pulsta vai pavirza kādu no daudzajām svirām. Ik pa brīdīm iekaucas gan viena, gan otra mašīna, izsviedama baltas platas koka lentas — vai kā tās sauc cechā — skaidus. Izskatās, ka šī skaida tiktu notīta no kluča kā papīrs no rullīša. Skaidu uztver transportieris un aiznes pie šķērēm, kur skaidu sacert vajadzīgā izmēra.

Pirms skaida nonāks līmēšanas cechā, tā vēl tiks žāvēta, šķīrota un labota.

Bet iepazīsīties labāk ar cilvēkiem, kuru darbs pārvērs resnos koka klučus, kas katru dienu tiek ievesti rūpnīcas materiālu laukumā, baltā, izturīgā finierī vai galdnieku plate.

Daudzu lobīšanas ceča strādnieku darba grāmatīgas oīle „stažs” var redzēt citur reti sastopamus skaitļus. Brigadieris Ādams Beķeris te strādā jau 29 gadus, nažu asinātājs Fricis Fernests un drupinātāja vadītājs Ernests Perhons nostrādājuši katrs 27 gadus. Cechā ir 15 cilvēki, kuru darba stažs ir pāri par 15 gadiem. Vairāk nekā 34 gadus strādā maiņas meistars Žanis Gipters. Par ceča darbu viņš pārstā:

— Tagad mēs strādājam daudz ražīgāk, arī mašīnas mums ir modernākas. Pirms desmit gadiem mēs varam dot tikai pusi no tās produkcijas, ko dodam šodien tajās pašās ražošanas platībās.

Bet kā bija toreiz, kad iesākt strādāt?

— Ko nu par to! — atmet ar roku b. Gipters. — Tad pie katras lobmašīnas strādāja 6—7 cilvēki tagadējo 4 vietā, bet skaidu lobīja daudz mazāk. Vi-

sus smagos darbus veica ar rokām.

— Bet tagad gandrīz visi transporta darbi ir mechanizēti, — ar lepnumu saka cecha priekšnieks Žanis Ratenbergs.

Vēl nesen klučus cechā iveda ar trašiem un galiski nostādīja pie lobmašīnas. Bieži gadījās, ka strādnieki ievainoja rokas un kājas klučiem kritot. Tagad transportieris klučus no materiālu laukuma piegādā katrai lobmašīnai. Atliek tikai no transportiera novelt uz lāgām, pa kurām tie noripo pie mašīnas.

Lielu atvieglojumu un darba speka ekonomiju devis otrs transportieris, kas aiznes visas kluču serdes, kuras agrāk sakrāva pie katras lobmašīnas un veda arā ar zirgiem.

Šogad cechā ir uzstādīta arī jauna lobmašīna un fugojamā mašīna. Ar fugojamās mašīnas uzstādīšanu cecha kolektīvs pānācis nolobītās skaidas pilnīgāku izmantošanu. Visus skaidas gabalus, kuriem vidā vai galos ir klat miza, no pārējās skaidas loksnes izgriezām. Šie gabali tika izmantoti kā kurināmais. Tagad šos gabaliņus savā starpā safogo līdz vienas veselas skaidas garumam un pēc tam salīmē no tām finieri, no kura plaša patēriņa cechs izgatavo manufakturas detaļas, pasta kastītes, birkas u. c. Visas lobīšanas brigades ir iekļāvušās socialistiskajā sacensībā par koksnes ekonomēšanu. Sacensības rezultātā pirmajā pusgadā cecha kolektīvs pānācis 429 kbm koksnes ekonomiju. Lobītājs Ādams Zalkovskis viena kbm skaidas iegūšanai ir izlietojis 1,46 kbm koksnes normā paredzēto 1,51 kbm vietā.

Cecha darba saime sevišķi priecājas, ka šogad visas grīdas noklāja ar asfalta segumu.

— Jūs nezina, cik daudz spēka bija jāpieliek, lai smagos ratņus ar skaidu pārveiktu no vienas vietas uz otru, — stāsta skaidu pieveidēja Grieta Vinber-

ga. — Bet tagad to paveic tehnika — elektrokari.

Šo pasākumu rezultātā cechs ražošanas uzdevumus ik mēnesi veic par 126—132 proc.

Cecha laudis nemītiģi papildina savas zināšanas. Cecha priekšnieks b. Ratenbergs pagājušajā gadā bija Leningradā kursos. Viņš fabrikā strādā 23 gadus un ir apmācījis daudzus labus lobītājus, kā Imantu Kalniņu un Kristu Doniņu, kuri Vissavienības socialistiskajā sacensībā izcīnījuši Goda rakstus. Arī bijušie FRA skolas audzēkņi Censonis Udrīņš un Arolds Stucis ir pratuši ieņemt pienācīgu vietu cecha labāko strādnieku vidū.

Protams, ne jau vienmēr darbs cechā rit bez traucējumiem. Lūk, maiņas meistars Juris Gieļs velk ar plaukstu pār balto skaidas virsmu. Viņš nav apmierināts. Tiešām, lobījums ir nelīdzens. Mašīnu aptur, un lobītājs Imants Kalniņš cenšas to noregulēt. Vēl viens mēģinājums, un atkal tas pats.

— Es likam nazim nevarupie-regulēt spindītī, — nervozi saka lobītājs.

Viņam taisnība. Bet kā tad radās nazim izliektie asmeņi? Vienīgi no nepareizas asināšanas. Tātad asināmie automāti...

Katrs strādnieks fabrikā zina, ka šie automāti ir izdiluši un jāremontē, tikai galvenais mehāniķis b. Zafarnijs to negrib atzīt.

Ja kādam lobītājam pajautāsi: — Nu kā veicas darbā? — bieži vien būs pretjautājums:

— Sakiet, kad reiz mums koku laukums dos tiešām izšķirotus un atbilstošus kokus? — Jautājums tiešām ir vieta.

Par koku padošanu un to pirmajām atbildēm materiālu laukuma priekšnieks b. Dārziņš. Apskatot iespējas, jāsap, ka nepietiekamā koksnes šķīrošanā galvenokārt vainojams katrs un organizatoriska nevarība.

Lobītāju prasības pēc pareizi uzasinātiem naziem un atbilstoši izšķirotiem izsautētiem kokiem ir pamatotas un par to jāsap domāt nekavējoties.

T. Zilgalvis, fabrikas „Vulkans” tehniskās kontroles daļas priekšnieks

NO VISSAVIENĪBAS LAUKSAIMNIECĪBAS IZSTĀDES DALĪBNIKU PIEREDZES

Cūkkopes Klaudijas Pikaļevas panākumi

Kingisepas rajona kolchoza „Novaja zarija” cūku ferma ir viena no labākajām Leningradas apgabalā. Tajā katru gadu iegūst 23—25 sivēnus no sivēnmātes. Vēl lielākus panākumus gūst šās fermas cūkkope Klaudija Pikaļeva. 1954. gadā no 15 sivēnmātēm viņa saņēma 28,3 sivēnus no katras, 1955. gadā — 31,7, bet pagājušajā gadā — 31,8 sivēnus.

K. Pikaļevas panākumi izskaidrojami ar viņas apzinīgo un zinātnisko pieju darbu.

Cūku fermā viņa strādā jau piecus gadus. Īsīki iepazīstoties ar darbu, Klaudija Pikaļeva izvīrēja sev uzdevumu vienā gadā no katras sivēnmātes saņemt divus metienus, bet no dažām sivēnmātēm divos gados — piecus metienus. Kopā ar kolchoza zootehniķi A. Kuprijanovu viņa atlasīja lielās baltās cūku šķirnes auglīgās sivēnmātes. Katras meklēšanās laikā tās aplēcināja trīs reizes ar dažādu šķirņu kuļiem. Viņa izstrādāja arī individualas barības devas, stingri ievēroja zootehnikas noteikumus un dienas režīmu. Darbs vainagojās panākumiem: visas sivēnmātes deva divus, bet dažas no tām pat trīs metienus. No daudzām sivēnmātēm K. Pikaļeva divos gados ieguva piecus metienus, tas ir, 60—65 sivēnus.

Daži domā, ka biežā atnešanās cūkas novājina, taču K. Pikaļeva ik gadus iegūst līdz 30 sivēniem no katras sivēnmātes, pie kam tās ir veselās un augstu produktīvas. To izcilā cūkkope panāk, cūkas labi barojot un rūpīgi kopjot.

K. Pikaļeva izbaro cūkām kartupeļus, klijas, kombinēto barību, dārzeņkopības atkritumus, sakņaugus, kukuruzas skābarību, āboliņu smalkumus, gaļas un kaulu miltus, kā arī dod sāli, mātus, ogles un krītu, bet vasarā — zaļbarību (āboliņu, zirņu arauzām utt.). Visu barību cūkām dod sutinātu vai vārītu, pie kam tās proporcijas ir dažādas. Grūsnas un ziditājas cūkas, kā arī citas sivēnmātes saņem dažādu barības daudzumu. Cūkām barību dod trīs reizes, bet sivēniem — četras reizes diennaktī.

Taču paaugstināt sivēnmāšu produktivitāti vēl nebūt nav viss. Katras cūkkopes uzdevums ir saglabāt un izaudzēt visus sivēnus. Kā tad sivēnus izaudzē K. Pikaļeva?

Visvairāk darba prasa sivēnu kopšana līdz divu mēnešu vecumam. Tieši šajā laikā sivēni visvairāk slimo un nobeidzas. Izcilā cūkkope to pratusi novērst: piecus gados viņa ieguvusi 1.740 sivēnus un visus līdz pēdējam saglabājusi un izaudzējusi.

Sivēnus tūlīt pēc atnešanās novieto jau iepriekš sagatavotā kastē ar sausiem pakaisiem. Pirmajās stundās laiž sivēnus pie mātes tikai uz īsu laiku, kad tos vajag pabarot. Sivēnus atstāj pie mātes tikai tad, kad tā ir nomierinājusies un sivēni kļūst stiprāki. Lai sivēnmāte nenospīestu sivēnus, gar aizgaida malām 30—40 centimetru augstumā no grīdas piesit kārtis, un tādējādi izveidojas dzega. Pie tam sivēniem atdala kādu daļu no blakus esošā aizgaida un uz turieni ierīko ēju.

Pirmajās trijās četrās dienās sivēnus baro tikai ar mātes pienu. Ja metienā ir 16 vai vairāk sivēnu, tad tos baro divās maiņās. Nepieciešamības gadījumā lieto arī govju pienu. K. Pikaļeva vājus sivēnus nekad nēlāž piepriekšējiem pupiem, kas ir bagātāki ar pienu. Viņa raugās, lai katrs sivēns zidīšanas laikā zinātu savu vietu pie mātes. Šī dabiski izveidojusies zidīšanas kārtība nekad nemainās. Kad sivēni ir trīs četras dienas veci, tiem papildus dod govju pienu. Tā devas nepārsniedz vienu litru. Pirmajās dienās sivēni saņem arī nedaudz koka ogļu. Vēl pēc kādām desmit dienām barības devu papildina ar auzu tumi, kā arī ar miežu un kviešu miltu putru. Tajā pašā laikā sivēnus pieradina pie mīcītiem vārītiem kartupeļiem. Tiem dod arī mineralbarību — gaļas un kaulu miltus, kā arī krītu.

Divu mēnešu vecus sivēnus atšķir no mātes un tiem palielina barības devas, dodot dažādu barību. Tā kopjot sivēnus, var gūt labus panākumus. Atšķiršanas laikā sivēnu svars sasniedz 18—20 kilogramus, bet trīs mēnešu veci tie sver 35—38 kilogramus. Sivēni izaug stipri un izturīgi un ātri pieņemas svarā.

No teiktā var secināt, ka pareizu barošanu K. Pikaļeva uzskata par pamatu sivēnu saglabāšanai un izaudzēšanai.

Pagājušajā gadā K. Pikaļevas pašizliedzīgais darbs deva kolchozam vairāk nekā 100 tūkstošu rubļu ienākuma. Savukārt arī izcilā cūkkope saņēma no kolchoza labu atlīdzību. Vienā gadā kolchozs viņai par izstrādes dienām izsniedza vairāk nekā 17 tūkstošu rubļu, tas ir, 1.400 rubļu ik mēnesi, neskaitot naturmaksu. Pie tam kā papildsamaksu viņa saņēma 17 sivēnus.

Klaudija Pikaļeva ir Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībiece un apbalvota ar divām sudraba un Lielo zelta medaļu.

I. Popatovskis

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas kolchozos laikā no 1957. gada 1. janvāra līdz 1. jūlijam

Iegemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslaukts vidēji no govs litros	Iegemamā vieta	Slaucēja	Kolchozs	Izslaukts vidēji no govs litros
1.	G. Sproģe	„Uzvara”	1398	83.	L. Bārdiņa	„Uzvara”	715
2.	L. Merclina	„Uzvara”	1332	84.	A. Kurnava	Leņina v. n.	714
3.	A. Madelane	Kārļa Marksa v. n.	1204	85.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	708
4.	M. Pukmane	Kārļa Marksa v. n.	1177	86.	V. Dergača	„Brīvība”	708
5.	J. Miķelsone	„Imanta”	1177	87.	V. Šplīta	„Socialisma ceļš”	705
6.	A. Kesenfelde	„Venta”	1169	88.	E. Zvirbule	„Socialisma ceļš”	705
7.	E. Miķelsone	„Imanta”	1144	89.	A. Jēkabsons	„Venta”	703
8.	M. Melķe	„Sarkanais karogs”	1094	90.	A. Kalēja	Leņina v. n.	702
9.	A. Zommere	„Imanta”	1073	91.	E. Knauķe	„Brīvība”	701
10.	M. Birģele	„Venta”	1064	92.	M. Pelce	„Graudus”	691
11.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš”	1029	93.	M. Balandina	„Abava”	690
12.	A. Sproģe	„Uzvara”	1022	94.	E. Sprīģe	Leņina v. n.	682
13.	L. Līģe	„Uzvara”	1017	95.	P. Goldmane	Kārļa Marksa v. n.	670
14.	E. Garkalne	„Uzvara”	1016	96.	M. Kivite	„Kurzeme”	666
15.	O. Frijare	„Imanta”	1012	97.	V. Kazaka	Leņina v. n.	662
16.	Ie. Strausa	Kārļa Marksa v. n.	1007	98.	L. Tetere	„Kopdarbība”	660
17.	K. Elerte	„Uzvaras karogs”	1004	99.	S. Tetere	„Kopdarbība”	660
18.	V. Gotlība	„Uzvara”	1003	100.	A. Abele	„Socialisma ceļš”	655
19.	A. Pakalne	„Uzvara”	975	101.	Dz. Meiere	„Graudus”	647
20.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	969	102.	M. Štrombacha	„Socialisma ceļš”	643
21.	Z. Raģe	„Brīvība”	961	103.	V. Freija	„Uzvaras karogs”	641
22.	M. Garokalna	„Venta”	960	104.	A. Gintava	„Uzvaras karogs”	637
23.	V. Lokmane	Molotova v. n.	958	105.	V. Bergholde	„Kurzeme”	637
24.	H. Beinere	„Venta”	955	106.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs”	622
25.	S. Novica	„Imanta”	952	107.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs”	613
26.	V. Andersone	„Imanta”	946	108.	O. Ķimene	„Imanta”	612
27.	Z. Ašņevica	„Sarkanais karogs”	937	109.	A. Šimsone	„Uzvaras karogs”	603
28.	L. Uļjaņonoka	„Venta”	930	110.	M. Klevinska	„Graudus”	600
29.	Ie. Eida	„Imanta”	928	111.	M. Mazā	„Venta”	599
30.	P. Bierīņa	„Imanta”	923	112.	A. Grabante	„Graudus”	599
31.	M. Mazkalne	„Imanta”	921	113.	I. Leite	Molotova v. n.	597
32.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs”	908	114.	B. Vēze	„Sarkanais karogs”	593
33.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	899	115.	M. Bērziņa	„Brīvība”	592
34.	E. Neliusa	Kārļa Marksa v. n.	898	116.	M. Logina	„Kurzeme”	590
35.	A. Freimane	„Brīvība”	889	117.	I. Knauķe	„Brīvība”	587
36.	R. Freiberga	Leņina v. n.	873	118.	A. Popemeckis	„Sarkanais karogs”	580
37.	E. Ventniece	„Socialisma ceļš”	870	119.	K. Rožkalne	„Brīvība”	580
38.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	866	120.	E. Bepislavska	Leņina v. n.	579
39.	V. Eglīte	„Uzvaras karogs”	863	121.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	579
40.	R. Limbaite	„Venta”	860	122.	Ž. Judina	„Uzvaras karogs”	577
41.	E. Teberniece	Leņina v. n.	854	123.	E. Jansone	„Kopdarbība”	576
42.	O. Petrovica	„Venta”	852	124.	L. Lazdiņa	Molotova v. n.	572
43.	A. Kaminska	„Venta”	851	125.	J. Kleina	„Kurzeme”	564
44.	A. Vēze	„Uzvara”	846	126.	M. Stepena	Leņina v. n.	544
45.	E. Zemeskalna	„Imanta”	846	127.	I. Braže	„Kurzeme”	534
46.	E. Bērziņa	„Graudus”	843	128.	E. Leismane	„Kopdarbība”	534
47.	A. Regolte	„Uzvara”	838	129.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš”	530
48.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs”	837	130.	A. Brijune	Leņina v. n.	515
49.	A. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	837	131.	I. Paipala	Molotova v. n.	513
50.	A. Bartinkaite	„Kurzeme”	833	132.	A. Vibule	„Kopdarbība”	513
51.	L. Līcīte	Molotova v. n.	828	133.	A. Kazaka	Leņina v. n.	505
52.	N. Šabane	„Uzvaras karogs”	826	134.	Z. Balode	„Venta”	491
53.	L. Jansone	„Venta”	824	135.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs”	490
54.	K. Braže	„Graudus”	821	136.	A. Kaminska	„Venta”	489
55.	A. Dermaka	„Uzvara”	804	137.	A. Minova	„Kopdarbība”	484
56.	M. Liniņa	„Socialisma ceļš”	795	138.	E. Andersone	„Kopdarbība”	482
57.	Ie. Laktavere	„Socialisma ceļš”	783	139.	A. Vibule	„Kopdarbība”	477
58.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	780	140.	Z. Mazā	„Kopdarbība”	474
59.	T. Freimane	„Uzvara”	778	141.	L. Šplīta	„Kopdarbība”	473
60.	E. Silkalne	„Sarkanais karogs”	771	142.	A. Heidemane	Leņina v. n.	471
61.	E. Antropa	„Brīvība”	770	143.	S. Laule	„Uzvaras karogs”	465
62.	A. Pupele	Kārļa Marksa v. n.	760	144.	A. Zujeva	„Uzvaras karogs”	464
63.	K. Bērziņa	„Kurzeme”	754	145.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	463
64.	L. Fektere	„Venta”	754	146.	M. Celmiņa	„Kurzeme”	454
65.	P. Zibina	„Venta”	752	147.	L. Priede	„Kurzeme”	450
66.	A. Vilmane	„Kurzeme”	751	148.	Ž. Kačegarova	Leņina v. n.	447
67.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	751	149.	M. Krigere	„Abava”	436
68.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs”	747	150.	J. Daņiloviča	„Kurzeme”	427
69.	O. Neitāle	Kārļa Marksa v. n.	746	151.	E. Pirone	„Uzvara”	424
70.	A. Priedola	„Graudus”	745	152.	M. Kirssteina	Molotova v. n.	419
71.	B. Šimsone	„Uzvaras karogs”	744	153.	M. Rudovica	Leņina v. n.	407
72.	K. Feldmane	„Abava”	744	154.	A. Freija	„Uzvaras karogs”	395
73.	R. Strāķe	„Uzvara”	743	155.	R. Popižņika	„Uzvaras karogs”	382
74.	V. Celma	„Graudus”	742	156.	R. Brūvere	„Abava”	377
75.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	740	157.	S. Preisa	„Uzvaras karogs”	375
76.	A. Grundule	„Sarkanais karogs”	726	158.	A. Kleinberga	„Uzvara”	337
77.	A. Rikīte	„Venta”	725	159.	E. Cimmermane	Molotova v. n.	321
78.	V. Ose	Leņina v. n.	724	160.	Dz. Izaka	„Sarkanais karogs”	319
79.	E. Kirssteine	„Uzvara”	724	161.	Z. Izaka	„Sarkanais karogs”	317
80.	L. Freimane	Kārļa Marksa v. n.	722	162.	E. Kivite	„Uzvara”	285
81.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs”	720	163.	M. Pridņikoviča	„Kopdarbība”	176
82.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība”	718				

MŪSU REPUBLIKĀ

Pašu spēkiem

Telcama ierosmi parādījuši Krāsavas rajona „Znamja pobeđi” komjaunieši un jaunieši. Viņi apņēmušies pašu spēkiem uzcelt klubu. Komjauniešu vārdā izrādījās gan namdari, gan apmetēji, gan krāsotāji un citi specialisti. Kluba būvei bieži organizē svētdienas talkas. Tajās piedalās 120—130 cilvēki. Klubā dīstāvu ēku pabeigts līdz Padomju Latvijas 17. gadadiņai.

Šim paraugam seko arī citu lauksaimniecības arteļu jaunieši. Jaunus klubus ceļ kolchozos „Krasnaja zarja”, „Molodaja gvardija”, „Sveitlji putji” un citos lauksaimniecības arteļos. Kolchozā „Novaja žizn” ceļ jaunu kultūras namu. Tajā būs zāle 300 skatītājiem, bibliotēka un lasītava, telpas mākslinieciskās pašdarbības pulciņu nodarbībām.

Ar lētu zaļbarību

Dobeles rajona kolchozu lopkopji cenšas krasi palielināt cūkgaļas ražošanu. Lauksaimniecības artelis „Progress” šovasar bekonam nobaroš 300 cūkas. Pašreiz tās tur aptokos, kuru kopējā platība ir 2,5 hektāri. Katrs baroklis diennaktī pieņem 500 gramus caurmērā par 800—850 gramiem. Turot cūkas aptokos, samazinās darba patēriņš un stipri pazeminās gaļas pašizmaksa.

Dīvas reizes vairāk cūkgaļas nekā pērn ražos lauksaimniecības artelis „Liesma”.

Traktordarbu plāns izpildīts pirms termiņa

Abrenes rajona Šķitbēnu MTS kolektīvs pirms termiņa izpildījis traktordarbu sešu mēnešu plānu. Socialistiskajā sacensībā pirmo vietu izcīnījuši četru brigāde, ko vada b. Keiše. Tai piešķirts ceļojošais Sarkanais karogs.

Ceļ augsnes auglību

Rīgas rajonā ir daudz bagātīgu kūdras atradņu. Kolchozi tās plaši izmanto, lai celtu augsnes auglību.

Kūdras sagāde lauku mēslošanai vissekmīgāk veicas kolchozam „Spilve”. Piecos mēnešos tas seškārt pārsniedzis savu gada plānu kūdras sagatavošanā.

Lielu palīdzību kolchozniekiem sniedz MTS mehanizatori. Mašīnu un traktoru stacijā kūdras sagatavošanai noorganizētas īpašas brigādes. Kūdras rok ar ekskavatoriem un uz kolchozu laukiem nogādā ar autokolonnām.

Kolchozi jau sagādājuši apmēram 30 tūkstoš tonnas kūdras, tas ir, divas reizes vairāk nekā līdz šim pašam laikam pērn.

Tīri un Baldones rajonu darbaļaužu sacensība

Tīri rajonā (Igaunijas PSR) dažas dienas viesojās Baldones rajona pārstāji — rajona partijas komitejas un izpildkomitejas darbinieki, mehanizatori, kolchozu priekšsēdētāji, agromomi un zootehnieki. Viņi ieradās Tīri rajonā, lai dalītos pieredzē, iepazītos, kā strādā turlenes kolchoznieki, un parakstītu Lielā Oktobra 40. gadiem veltītās socialistiskās sacensības līgumu.

(LTA)

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Visu zemju tautas ar dziļu gandarījumu uzņēma priekšlikumus, ko Padomju Savienība iesniedza ANO Atbrīvošanas komisijas Apakškomitejai Londonā, proti, nekavējoties uz 2-3 gadiem aizliegt atomieroču izmēģinājumus, nodibinot attiecīgu kontroli pār šā aizlieguma ievērošanu. Padomju priekšlikumu svarīgumu atzīst daudzi buržuāziskie laikraksti. Piemēram, franču „Aurore” uzsver, ka padomju priekšlikumi „tuvina Londonas sarunu dalībnieku nostājas un rada labas iespējas”.

Taču Rietumu un vispirms ASV valdošajām aprindām šādas iespējas nebūt nepatīk. Tās joprojām cenšas izvairīties no tiešas atbildes uz padomju priekšlikumiem un grib ar dažādiem ieganstiem nenoteiktu laiku novilcināt atomieroču izmēģināšanas aizlieguma ieviešanu. Šai nolūkā tās mēģina, piemēram, izmēģinājumu aizliegšanu saistīt ar noteikumu, ka jāizbeidz atommateriālu ražošana militāriem mērķiem. Taču jausen ir zināms, ka rietumvalstīs nevēlas atteikties no atombumbu ražošanas. Rodas tiešām apburts loks: izmēģinājumu pārtraukšana tās saista ar atomu un ūdeņraža bumbu ražošanas aizliegšanu, pret ko tās pašas iebilst.

Šāda Rietumu valdošo aprindu nostāja nenozīmē neko citu kā nevēlēšanos izbeigt

drudzaino bruņošanu. To liecina daudzi fakti, kaut vai dažu augstu ASV darbinieku provokatoriskās runas un ieroču žvazdināšana. Sevišķi raksturīga šai ziņā bija Ziemeļatlantijas bloka bruņoto spēku virspavēlnieka amerikāņu ģenerāļa Norsteda runa. Šis kareivīgais ģenerālis atklāti aicināja uz atomkaru un ieteica uzbrukt Padomju Savienībai „no visām četrām pusēm”.

Uz šo provokatorisko runu pienācīga atbilde dota PSRS ārlietu ministra A. Gromiko 25. jūnija paziņojumā. Tajā, starp citu, teikts, ka ģenerālis Norsteds bijis aizmirsis, ka „visas četras puses” ir ne tikai Padomju Savienībai, bet arī agresoram, kas uzdrošinātos nostāties uz militāru avantūru ceļa. Līdz ar to A. Gromiko paziņojumā norādīts, ka Norsteda runa liecina par Savienoto Valstu „aukstā kara” un drudzainās bruņošanās piekritēju vēlēšanos nepieļaut starptautiskā saspīlējuma vājināšanos, bet, gluži otrādi, to vēl vairāk saasināt.

Šādi paši nolūki ir ASV valdošo aprindu pasākumiem Tālajos Austrumos. Nesen Savienotās Valstis paziņoja, ka tās nolēmušas ievest Dienvidkorejā „jaunus bruņojumu veidus”, tai skaitā lidmašīnas, kas var vest atombumbas. Ar šādu lēmumu tiek rupji pārkāpta Ko-

rejas pamiera vienošanās, kas aizliedz ievest šajā zemē jebkādas bruņojumus, izņemot tos, kas nepieciešami nolietotā apbruņojuma aizstāšanai. Pārveršot Dienvidkoreju par savu atombāzi, izjaucot pamiera vienošanos, Savienotās Valstis pastiprina saspīlējumu ne tikai Tālajos Austrumos, bet arī visā pasaulē.

Arī Japānā — turpat līdzās Korejai — Savienotās Valstis izveido atombāzes. Pagājušajā nedēļā notikušās sarunas starp Japānas premjerministru Kisi un ASV prezidentu Eizenhauera liecina, ka Savienotās Valstis negrib ievērot Japānas tautas prasību aizliegt atomieroču ražošanu un izmēģināšanu. Gluži otrādi, sarunās noskaidrojās, ka ASV gatavoja ne tikai izvietot atomieročus savās Japānas bāzēs, bet arī apgādāt Japānas armiju ar jauniem bruņojumu veidiem. To premjerministram Kisi paziņoja amerikāņu armijas štābu vadītājs admirālis Redfords.

Jau šie paši nedaudzie minētie fakti ir visai zīmīgi. Tos analizējot, Ķīnas un citu socialistisko zemju prese pamatoti uzsver, ka, ieilīdzinot atbrīvošanās sarunas Londonā, rietumvalstis turpina drudzaini bruņoties un grib no jauna saasināt starptautisko situāciju.

V. Charkovs

FUTBOLS

„Vulkans” — Valmieras 1:0

Svētdien Valmierā LPSR I grupas meistarsacīkstēs futbolā kārtējā spēlē „Vulkans” tikās ar Valmieras pilsētas komandu. Vulkanieši šoreiz cīņā izgāja ļoti mainītā sastāvā: Jēkabsons, Lādens, Kuršinskis, Blūms, Freimanis, Kramzaks, Katucans, Pilādzis (Brakmanis), Rubulis, Veinbergs un Kreislers. Spēles sākumā nedaudz pārāk ir valkanieši. 7. minūtē Veinbergs sit uz valmieriešu vārtiem, vārtsargs bumbu atvairā. Tomēr klāt ir atkal Veinbergs un atlekušo bumbu ieraida vārtos. 1:0 „Vulkans” labā. Spēle izlīdzinās un spraigi momenti veidojas pie vieniem un otriem vārtiem, bet rezultāts līdz puslaika beigām nemainās.

Otrā puslaika sākumā atkal valkanieši apdraud pretinieka vārtus, tomēr Valmieras ko-

manda spēļ visus uzbrukumus likvidēt un sāk veidot bīstamus uzbrukumus „Vulkana” vārtiem. Tā pēc kāda centrējuma „Vulkana” vārtsargs Jēkabsons, atvairot bumbu, pakrīt. Atvairīto bumbu vārtos raida kāds valmieriešu uzbrucējs, tomēr valkaniešu aizsargs Blūms augstā lēcienā ar galvu paspēj bumbu no vārtiem atsist. Pēdējās minūtēs spēle risinās „Vulkans” laukumā pusē un, pateicoties visas komandas pašizliedzīgai cīņai, valmierieši pie vārtu gūvuma netiek. Spēle beidzas ar „Vulkans” komandas uzvaru 1:0. Smagajā spēlē valkanieši ieguvuši divus punktus, ko nespēja pret Valmieras komandu izdarīt pat meistarsacīkšu vadošās komandas.

Uzvar „Vulkana” II komanda ar 5:2

Svētdien „Daugavas” stadionā LPSR II grupas meistarsacīkšu spēlē futbolā tikās „Vulkans” II un Aizputes „Vārpa” komandas. Spēle sākumā rit vienlīdzīgi, tad pamazām valkanieši pārņem iniciatīvu un veido bīstamus momentus pie viesu vārtiem, galvenokārt ar straujiem caurgājieniem. Puslaika vidū rezultāts ir 1:1. Tad „Vulkana” labā vārtus gūst Porgailis, Ulmanis, Her-

cenbergs. Puslaika rezultāts 4:1.

Otrajā puslaikā vairāk aktivizējās aizputnieki un ar negaidītu tālu sitienu gūst vārtus. Arī valkanieši ar 11 m soda sitienu gūst vārtus un spēle beidzas ar 5:2 „Vulkans” II komandas labā. Jāpiezīmē, ka abu komandu vārtsargi rādīja vāju spēli. Vulkaniešu vārtsargs Katlaps abas reizes bumbu ielaida vārtos neatpazīs dēļ. A. Priednieks

Aizrādījumi

LBSB „Vārpa” rajona padome paziņo, ka šā gada 6. un 7. jūlijā „Daugavas” stadionā notiks LBSB „Vārpa” rajona spartakiade. Tajā piedalīsies visu ciemu kolchozu, MTS, padomju saimniecības, MS un lauku vidusskolu (Alsungas, Kabilas, Snēpeles) fizkultūristi.

Mandatu komisija darbosies 6. jūlijā no pulksten 12—15, BASB „Daugava” telpās. Sacensības sāksies 6. jūlijā pulksten 15. Fizkultīviem skatītāiskais sastāvs jāpietie ne vēlāk kā līdz šā gada 4. jūlijam, jo pretējā gadījumā sacensību dalībnieki netiks nodrošināti ar uzturu un naktsmitnēm.

Kuldīgas kultūras namā šā ga-

da 6. jūlijā pulksten 21 notiks Kaimana operetes „MON-MARTAS VIJOLĪTE” izrāde, kuru sniedz Sablles kultūras nama kolektīvs.

SNĒPELES vidusskola uzņem 8. un 9. klases jaunus audzēkņus. Pieteikties darbdienās Snēpeles vidusskolas kancelejā (Sudrabkalnu ciemā) no plkst. 10 — 13. Pie skolas internāts un kopgalds. Darbojas muzikas pulciņš.

Pieteicoties jāiesniedz: iesniegums, apliecinājums par septiņgadīgas skolas beigšanu vai 8. klases liecību, dzimšanas apliecinājums, veselības lapa, raksturojums.

Apmaiņa ar kultūras vērtībām vēršas plašumā

Kultūras vērtību apmaiņa starp Moldāviju un citām brālīgajām padomju republikām ar katru gadu kļūst plašāka. Moldāvijā izdotas grāmatas, lugas un notis, kā arī tur ražotas filmas, tagad var sastapt gan Latvijā un Ukrainā, gan Igaunijā un Azerbaidžānā. Savu izdevniecību un kino studiju produkciju tās savukārt sūta uz Moldāviju.

Daudz no tā, kas paredzēts,

Moldāvijas PSR izstrādātājam kultūras vērtību apmaiņas plānā, jau izpildīts. Moldāvijas grāmatu tirdzniecības kantoris nesen saņēma lielus sūtījumus Latvijā, Lietuvā un Igaunijā izdotu grāmatu. Kišinevas 5. grāmatnīca saņēmusi Kirgizijas rakstnieku darbus, bet Frunzes lasītāji jau paguvuši iepazīties ar Moldāvijas dzejnieku un prozaiku daiļradi.

Ciešas saites nodibinājušas starp visu savienoto republiku un Moldāvijas republikāniskajiem tautas mākslas namiem. Moldāvija un Latvija paredz drīzumā apmainīties ar tautas mākslas un daiļamatniecības izstādēm. Drīzumā gaidāma arī Leningradas komponistu tikšanās ar Moldāvijas galvaspilsētas rūpnīcu un fabriku kolektīviem.

(LTA-ATEM)

IRINA BUGRIMOVA

Mana profesija

(Nobelgums)

Pats mazākais ir Dukats. Viņu atveda no Rostovas zooloģiskā dārza. No sākuma viņš bija ļoti noslēgts, bieži ielida krātīnā un atsacījās nākt no turienes laukā. Bet ar laiku neatlaidība un maigums uzveica viņu. Viņš ir ļoti uzmanīgs, viegli oņter, ko no viņa prasū. Domāju, ka no viņa iznāks lietaskoks. Jau tagad viņš zina, kad ir viņa kārtā uztāties un pats bez uzaicinājuma, izsaucot skatītāju jautriību, let izpildīt savu numuru.

Mani lauvas galvenokārt ed zirga galu. Pieaudzis zvešs vi- dēļi saņem dienā septiņus kilogramus gaļas, bet pusotrgadīgais Dukats piecus kilogramus. Reizi nedēļā lauvs ir diēta, un tad viņi dzer tikai pienu. Lauvām līdz gada vecumam mēs ik dienas dodam divas nedrītas olas, 20—30 gramus zioju eļļas un puslitru piena. Parasti baroju viņus pati. Kad lauvas pagaus, viņus baro kalpotāji.

VĒLREIZ PAR LAUVU RAKSTURIEM

Ja lauva ir vesels, apkārtne vienmēr ir dzirdama viņa spēcīgā rēķona. Sočos mūs pat lādzda: vai nevar apklusināt zvešrus, jo viņi naktis traucējot kurortnieku nakts mieru. Es zinu, ja lauva ir kluss, tas nozīmē, ka ar viņu kaut kas ir noticis — viņš ir slims.

Atzistos, balsmi ir ielet neapbruņotam lauva krātīnā. Viens neuzmanīgs solis, kaut kāds negadījums, un lauvas var uzbrukt tev...

Gadās arī tā: pirms darba tu nervozē, uztraucies. Bet tiklīdz ieej krātīnā — acumirkli uzvarai bailu sajūtu. Manežā nekad necenšos izrādīt man draudošas briesmas, nespēlēt uz skatītāju nerviem. Lai viņi domā, ka lauvas ir absolūti paklausīgi dresētājam.

Galvenais, kas vienmēr ir jāatceras dresētājam — nekad nedrīkst zaudēt pašsavalidzanos.

Pirmajos Lielā Tevijas kara gados mani lauvas atradās Mas-

kavā. Gaisa trauksmes, sirenu gaudošana, zenītlīdzgabalū šaušana stipri iespaidoja plesonā. Recot viņi skrāidāja pa krātīnu, atteicās no bārbas, kāvās savā starpā. Tādos brīžos vienmēr atrados pie krātīnīem, lai palīdzu savus audzēkņus vārdos, centos viņus nomierināt.

Kādu ritu pēc nemiēnīgas nakts ar vairākiem uzlidojumiem, es iegāju krātīnā. Nebiju gulējusi, slikti jutos, tomēr negribēju izjaukt ierasto rīta treniņu kārtību. Pēkšņi man uzbruka lauvas Jūlijs. No stiprā trieciena pakritu. Es jau teicu: krist krātīnā nedrīkst, tā ir nāve! Nelaimīgi ir tas dresētājs, kurš ir pakritis krātīnā...

Jūlijs iekrās manā kājā un saplosta muskuļus. Mans palīgs, kurš stāvēja ārpus krātīnā, neapmuls, viņš ar trijzari rokā metās man palīgā un atdzina plesonu. Jūlijs uz sekundi atlēca sāpus. Acumirkli piecēlos. Viens no asistentiem pameta man caur krātīnā stienītiem trejzari. Tagad uz mani metās arī Kajs. Man tomēr izdevās noturēties kājās. Sakopāju visu grībasspeku un, pārvarot sāpes, kopā ar asistentiem atgaitājāmies un kāpāmies pamazām uz dūroju pusi.

Kad beidzot izkļuām no krātīnā, es zaudēju samaņu. Vēlāk

noskaidrojās, ka cirka artisti ar šausmam vērēja manežā notiekošo, nespēdami nekā palīdzēt.

Tikai pēc trim mēnešiem, nedaudz atlabst no ievainojumiem, varēju atgriezties cirkā. Biju ļoti noīļojusies pēc saviem audzēkņiem un, taisnību sakot, ne visai dusmojos uz viņiem...

Lauvas mani sagaidīja ar laipnu purdēšanu. Bet Jūlijs, līdz, neuzdrošinājās no kauna pienākt krātīnā stienīem. Vajadzēja atkal likt zvēriem just, ka es atkal pavēlu viņiem. Norīkoju nolikt manežā mazu krātīnu, palūdzu cirka atrodošos artistus ieņemt vietas parterā.

Apgaismotāji iedevda visus prožektorus, sāka spēlēt muziku, un es iegāju krātīnā parastajā izrādē kostīmā — sarkanā uzpletņi un pātagu rokā. Liku lauvas atkārtot visus numurus: viņi leca no postamenta uz postamentu, staigāja pa kārtīm, es gūlos uz „dzīvā paklāja”, kāpojos ar lauvas šūpoles. Vajadzēja parādīt plesonām, ka ar mani nekas nebija noticis. Bet lauvas ir brīnīšīga atmiņa.

Visādas nelaimes gadījās arī ar darba biedriem. Barošanas laikā Radamess izbāza caur stienīem ķetnu un pievilka pie pa-

ša krātīnā manu palīdzī Nuru Lauva noplēsa no viņas muguras vairākus sloksnes ādas gabalus. Steidzīgi aizveda uz slimnīcu ļoti smagā stāvoklī.

Pēc trim dienām notika jaunā nelaime un atkal barošanas laikā. Otrai strādniecei Verai lauvas saplosta seju un kaklu, tik tikko nepārplēsa miega artēriju. Bet šis sieviete baroja lauvas jau tik daudz gadu! Nura un Vera, par laimi, drīz atveseļojās un atkal, bet tagad jau daudz uzmanīgāk, sāka barot plesonas.

Es stāstīju par darbu ar zvēriem, par viņu dresūru un audzināšanu. Stāstīju patiesību par mūsu priekšiem un bēdām. Es ļoti milu savu bīstamo profesiju. Viņā protams ir sava romantika. Es milu pakļaut savai gribai mežonīgos zvērus. Pašlaih strādāju ar lielu lauvas grupu: viņi klausā mani, izpilda manas pavēles. Sapņoju par jauniem programmas numuriem un domāju, ka, neskatoties uz grūtībām, mani audzēkņi spēš pierādīt, ka viņi ir īsti cirka artisti.

Redaktors A. Blūms